

вотъ, т. е. съ себе си. Такива хора съществуватъ навсѣкжде: и въ свѣтския, и въ религиозния животъ. За да излѣзе отъ личния си животъ, човѣкъ трѣбва да съзнае, че е дошълъ на земята да служи на Бога, а не на себе си. Съзнае ли това, той трѣбва да даде пжть на Божественото въ себе си, то да оправя работитѣ му. Следователно, човѣкъ не трѣбва да се мѣси въ Божиитѣ работи.

„Само не употрѣбвайте свободата за причина на плътта, но съ любовъ единъ другъ си слугувайте“. (— 13 ст.). — Служенето безъ любовъ нѣма никакъвъ смисълъ.

„И дѣлата на плътта сж явни: тѣ сж прелюбодееяние, блудъ, нечистота, похотливостъ“. (— 19 ст.). — Думата прелюбодееяние може да се вземе въ тѣсенъ и въ широкъ смисълъ. Въ широкъ смисълъ прелюбодееянето подразбира даване предимство на човѣшкото предъ Божественото, на плътта предъ духа. Ако обичашъ хората повече отъ Бога, ти прелюбодееявашъ. Ако обичашъ храната и облѣклото повече отъ Бога, ти прелюбодееявашъ.

„Идолослужение“. (— 20 ст.). — Идолослужението подразбира служене на това, което не е реално.

„А които сж Христови, распели сж плътта наедно съ страститѣ и похотитѣ й. (— 24 ст.). — Едно време распѣваха плътта, а сега я възпитаватъ. Въ миналото учителитѣ възпитаваша ученицитѣ си чрезъ „фалага“. После ги